

EX LIBRO QUINTO ANTHOLOGIAE GRAECAE

305. ΑΔΗΛΟΝ

κούρη τίς μ' ἐφίλησεν ὑφέσπερα χεῖλεσιν ὕγροῖς
νέκταρ ἔην τὸ φίλημα, τὸ γὰρ στόμα νέκταρος ἔπνει·
καὶ μεθύω τὸ φίλημα, πολὺν τὸν ἔρωτα πεπωκώς.

39. ΔΙΟΣΚΟΥΡΙΔΟΥ

Δαρίδα τὴν βροδόπυγον ὑπὲρ λεχέων διατείνος
ἄνθεσιν ἐν χλοεροῖς ἀθάνατος γέγονα.
ἢ γὰρ ὑπερφυέεσσι μέσον διαβᾶσά με ποσσίν
ἤνυεν ἀκλινέως τὸν κύπριος δόλιχον,
ὄμμασι νωθρὰ βλέπουσα· τὸ σ', ἤνυτε πνεύματι φύλλα,
ἀμφισαλευομένης ἔτρεμε πορφύρεα,
μέχρις ἀπεσπείσθη λευκὸν μένος ἀμφοτέροισιν,
καὶ Δωρὶς παρέτοις ἐξεχύθη μέλεσι.

173. ΜΕΛΕΑΓΡΟΥ

Ὅρθρε, τί νῦν, δυσέραστε, βραδὺς περὶ κόσμον ἐλίσση
ἄλλος ἐπεὶ δημοῦς θάλπεθ' ὑπὸ χλανίδι;
ἀλλ' ὅτε τὰν βραδινὰν κόλποις ἔχον, ὣκὺς ἐπέστης,
ὡς βάλλων ἐπ' ἐμοὶ φῶς ἐπιχαιρέηαιον.

IZBOR PJESAMA IZ PETE KNJIGE ANTHOLOGIAE GRAECAE

ANONIM

1.

Jučer me poljubi djevojka neka usnama vlažnim.
poljubac njezin je nektar, na nektar mirišu usta,
od toga sada sam pijan, jer dugo pio sam ljubav.

(V,305)

DIOSKORID (3. stoljeće pr.n.e.)

1.

Doris s bedrima poput ruže u krevetu leži,
mladosti raste tu cvijet, besmrtno postajem ja,
jer obuhvaća čvrsto me predivnim nogama svojim,
sigurno vodi na cilj dugi naš ljubavni žar.
Samo je pogled joj miran, ali, kao na vjetru
lišće, postaje on crven i drhtaja pun,
sve dok mene i nju bijela ne napusti snaga,
Doris mi nemoćna tad spava, bez snage je sva.

(V,55)

MELEAGAR (2. stoljeće pr.n.e.)

Danice, neprijateljice ljubavi, zašto se sporo
dižeš kad provodi tu kraj drugog draga svu noć ?
Dok sam je, vitku, ja grlio, izlazila si brzo,
bacala na nas si ti svoj nemilosrdni sjaj.

(V,173)

132. ΦΙΛΟΔΗΜΟΥ

Ἰὼ ποδος, ἴ κνήμης, ἴ τῶν (ἀπόλωλα δικαίως)
μηρῶν, ἴ γλουτῶν, ἴ κτενός, ἴ λαγόνων,
ἴ μοιν, ἴ μαστῶν, ἴ τοῦ ῥαδινοῖο τραχήλου,
ἴ χειρῶν, ἴ τῶν (μαίνομαι) ὀμματίων,
ἴ κατατεχνοτάτου κινήματος, ἴ περιάλλων
γλωττισμῶν, ἴ τῶν (εὖ' ἐμέ) φωναρίων.

84. ΑΔΕΣΠΙΟΤΟΝ

Ἐἴθε ῥόδον γενόμεν ὑποπόρφυρον, ὕφρα με χερσὶν
ὄρσαμένη χαρίση στήθεσι χιονέοις.

81. ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΣΟΦΙΣΤΟΥ

Ἢ τὰ ῥόδα, ῥοδούεσσαν ἔχεις χάριν. ἀλλὰ τί πωλεῖς;
σαυτὴν ἢ τὰ ῥόδα ἢ συναμφότερα;

41. ΡΟΥΦΙΝΟΥ

Τίς γυμνὴν οὕτω σε καὶ ἐξέβαλεν καὶ ἔδειρεν;
τίς ψυχὴν λιθινὴν εἶχε καὶ οὐκ ἔβλεπεν;
μοιχὸν ἴσως ἠῤῥηκεν ἀκαίρως κεῖνος ἐσελθῶν;
γινόμενον· πᾶσαι τοῦτο ποοῦσι, τέκνον.
πλὴν ἀπὸ νῦν, ὅταν ἐστὶν ἔσω, κεῖνος δ' ὅταν ἔξω,
τὸ πρόθυρον σφῆνου, μὴ πάλι ταῦτ' ἀπάθης.

60. ΡΟΥΦΙΝΟΥ

Παρθένος ἀργυρόπεζος ἐλούετο, χρύσεια μαζῶν
χρωτὶ γαλακτοπαγεῖ μῆλα διαινομένη·
πυγαὶ δ' ἀλλήλαις περιηγέες εἰλίσσοντο,
ὑδατος ὑγροτέρῃ χρωτὶ σαλευόμεναι·
τὸν δ' ὑπεροιδαίνοντα κατέσκεπε πεπταμένη χεὶρ
οὐχ ὄλον Εὐρώταν, ἀλλ' ὄσον ἠδύνατο.

FILODEM (1 .stoljeće pr.n.e.)

1.

Kakve noge i listovi (za njima venem ja čitav),
kakve slabine, bok, bedra, brežuljak taj njen,
kakva ramena, kakve grudi, i vrāt uz to vitak,
kakve ruke tek, oči (oh, sasvim sam lud),
kakav profinjen hod i nenadmašivo slatki
poljupci njeni i glas ugodan (gotov sam sad)!

(V,132)

ANONIM

1.

Bar da sam ruža rumena, pa da me rukom ubereš
i da me grudima tim prebjelim dadeš na dar!

(V,84)

DIONIZIJE SOFIST (1 . stoljeće)

1.

Djevojko s ružama, kao ruža si lijepa. Što daješ?
Sebe? Ruže te? Oboje, zajedno sve?

(V,81)

RUFIN (2. stoljeće)

1.

Tko te izbaci голу na ulicu, udari uz to?
Kameno srce je tom ili je potpuno slijep.
Možda nezgodno dodje i ljubavnika ti nadje?
Tako se zbilo, zar ne? Ženski sav čini to rod.
Od sada samo kad ljubavnik udje, a drugi je vani,
vrata zaključaj sva, da se ne ponovi zlo.

(V, 41)

2.

Djevojka nogu se srebrnih prala i jabuke zlatne
grūdī je prskala tad, mliječna je bijela joj pūt.
Stegna joj obla dršću i taru se jedno o drugo,
svježija koža je tu nego što vode je mlaz.
Pruženom rukom pokriva ona nabujali izvor,
sakrila nije ga sveg, kōliko mogla je tek.

(V, 60)

104. ΜΑΡΚΟΥ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ

Αἶρε τὰ δίκτυα τοῦτα , κακόσχολε, μηδ' ἐπίτηδες
ἰσχίον ἐρχομένη σύστρεφε, Λυσιδίκη.
οὐ σε περισφίγγει λεπτὸς στολιδώμασι πέπλος,
πάντα δέ σου βλέπεται γυμνὰ καὶ οὐ βλέπεται.
εἰ τόδε σοι χαρίεν καταφαίνεται, αὐτὸς ὁμοίως
ὄρθον ἔχων βύσσω τοῦτο περισκεπάσω.

128. ΜΑΡΚΟΥ ΑΡΓΕΝΤΑΡΙΟΥ

Στέρνα περὶ στέρνοις, μαστῶ δ' ἐπι μαστὸν ἐρείσας
χείλεά τε γλυκεροῖς χεῖλεσι συμπίεσας
Ἄντιγόνης καὶ χρῶτα λαβὼν πρὸς χρῶτα, τὰ λοιπὰ
σιγῶ, μάρτυς ἐφ' οἷς λύχνος ἐπεγράφετο.

235. ΜΑΚΗΔΟΝΙΟΥ ΥΠΕΡΙΚΟΥ

Ἦλθεες ἐμοὶ ποθέοντι παρ' ἐλπίδα· τὴν δ' ἐνὶ θυμῷ
ἐξεσάλαξας ὄλην θάμβει φαντασίην
καὶ τρομέω· κραδίη τε βυθῷ πελεμίζεται οἴστρου,
φυχῆς πνιγομένης κύματι κυπριδίῳ.
ἀλλ' ἐμέ τὸν ναυηγὸν ἐπ' ἠπείροιο φανέντα
οἶε τεῶν λιμένων ἔνδοθι δεξαμένη.

243. ΜΑΚΗΔΟΝΙΟΥ ΥΠΕΡΙΚΟΥ

Τὴν φιλοπολυγέλωτα κόρην ἐπὶ νυκτὸς ὄνειρου
εἶχον ἐπισφίγγας πήχεσιν ἡμετέροις.
πείθετό μοι ζῦμπαντα καὶ οὐκ ἀλέγιζεν ἐμεῖο
κύπριδι παντοίῳ σώματος ἀπτομένου.
ἀλλὰ βαρύζηλός τις Ἔρως· καὶ νύκτα λοχῆσας
ἐξέχεεν φιλήην, ὕπνον ἀποσκηδάσας.
ὦδέ μοι οὐδ' αὐτοῖσιν ἐν ὕπναλέοισιν ὄνειροις
ἄφθονός ἐστιν Ἔρως κέρδεος ἠδουγάμου.

MARKO ARGENTARIJE (2. stoljeće)

1.

Svuci sa sebe te mreže i namjerno nemoj kad hodaš
kukove njihati te: tako zadržavaš nas.
Providna haljina naborima te ne skriva, draga,
golu te vidim čas, čas te baš ne vidim svu.
Ako ti igra se čini ta zgodnom, i ja ću rado
uspravnu neku stvar pokriti prevjesom sâm.

(V, 104)

2.

Grudi sam svoje uz grudi priljubio, prsa uz prsa,
usne na usne ja pritisnuh sladjane te,
tijelom čvrsto obuhvatih tijelo; o ostalom šutim,
svjetiljka jedna tek svjedok je bila nam tu.

(V, 128)

MAKEDONIJE KONZUL (6. stoljeće)

1.

Došla si (silno sam želio to no bez imalo nade),
za me je opet tvoj lik divan i potpuno nov.
Drščem sâv i sŕce mi silno tuče duboko,
duša mi gubi dah, prekri je ljubavi val.
Meni brodolómcu na širokoj pŕčini morskoj
pruži sada spas, nâ svôj ti primi me gat.

(V, 235)

2.

Djevojku koja se slatko smije rukama čvrsto
držim i grlim ja (san je to - bila je noć).
Sva mi se daje i ne mari ona što ljubavne igre
mi jenjam svaki čas: tijelo mi predaje svo.
Ali ljubomorni Eros noću u zasjedi čeka,
razdîre divan san, otîma ljubljeni lik.
Tako čak i u najdubljim snovima zavidi Eros
na užitku mi tom slatkom što nosi ga noć.

(V, 243)

269. ΑΓΑΘΙΣΥ ΣΗΘΛΑΣΤΙΚΟΥ

Δισσῶν θηλυτέρων μούνος ποτε μέσσος ἐκείμην
τῆς μὲν ἐφιμείρων, τῇ δὲ χαριζόμενος
εἶλκε δέ μ' ἢ φιλέουσα· πάλιν δ' ἐγώ, οἷα τέ τις φῶρ,
· χεῖλει φειδομένῳ τὴν ἑτέραν ἐφίλουν,
ζῆλον ὑποκλέπτων τῆς γείτονος, ἧς τὸν ἔλεγχον
καὶ τὰς λυσιπόθους ἔτρεμον ἀγγελίας.
δχθήσας δ' ἄρ' ἔειπον· Ἐμοὶ τάχα καὶ τὸ φιλεῖσθαι
ὡς τὸ φιλεῖν χαλεπὸν, δισσὰ κολαζομένῳ.

219. ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΔΕΝΤΙΑΡΙΟΥ

Κλέφωμεν, Ῥοδόπη, τὰ φιλήματα τὴν τ' ἐρατεινὴν
καὶ περιδῆριτον Κύπριδος ἐργασίην.
ἠδὲ λαθεῖν φυλάκων τε παναγρέα κινθὸν ἀλύξαι·
φῶρια δ' ἀμφαδίων λέκτρα μελιχρότερα.

221. ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΔΕΝΤΙΑΡΙΟΥ

Μέχρι τίνος φλογέσσαν ὑποκλέπτοντες ὄπιπὴν
· φῶριον ἀλλήλων βλέμμα τιτυσκόμεθα;
λεκτέον ἀμφαδίην μελεδήματα, κῆν τις ἐρύξη
· μαλθανὰ λυσιπόνου πλέγματα συζυγίης,
φάρμακον ἀμφοτέροις ζῆφος ἔσσειται· ἦδιον ἡμῖν
ξυνὸν ἀεὶ μεθέπειν ἢ βίον ἢ θάνατον.

248. ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΔΕΝΤΙΑΡΙΟΥ

Ῥ παλάμη πάντολμε, σὺ τὸν παγχρύσειον ἔτλης
· ἀπρὶξ δραξαμένη βόστρυχον αὐερύσαι;
ἔτλης; οὐκ ἐμάλαξε τεδὸν θράσος αἴλιμος αὐδῆ,
· σκύλα κόμης, αὐχὴν μαλθανὰ κεικλιμένος;
νῦν θαμινοῖς πατάγοισι μάτην τὸ μέτωπον ἀράσσεις·
οὐκέτι γὰρ μαζοῖς σὸν θέναρ ἐμπελάσει.
μή, λίτομαι, δέσποινα, τόσῃν μὴ λάμβανε ποινήν·
μᾶλλον ἐγὼ τλαίην φάσγανον ἀσπασίως.

AGATIJE SKOLASTIK (6. stoljeće)

1.

Bio sam nedavno sâm medju dvije žene na ručku,
jednu sam želio ja, à drugōj bio sam drag.
Zaljubljena me vukla, a ja sam usnama tajno,
kao nekakav tat, voljenu ljubio svu,
stalno ljubomoru druge sam varao, bio u strahu
da me ne opazi ta, prekine ljubavi tok.
Napokon zlovoljan rekoh: ljubiti, ljubljenim biti
jednako težak je jad, dvostruko kažnjen sam ja!

(V, 269)

PAULO SILENTIJARIJE (6. stoljeće)

1.

Kradimo poljupce, Ròdopo draga, i dražesne čari
ljubavi (one su naš najveći, najljepši boj).
Slatko je biti skriven od drugih, od pogleda tudjih,
sladja je ljubav ta nego kad vidi se sve.

(V, 219)

2.

Dokle ćemo krasti plamene poglede, mila,
jedno drugome mi potajan bacati plâm?
Pred sve iznesimo brige naše, pa ako tko bude
spriječiti želio to oslobodjenje od zla,
mačem se ubijmo; bolje je, mislim, zajedno biti
ili kroz život sav ili kroz okrutnu smrt.

(V, 221)

3.

Ruko okrutnice, zar mogla si kovrče zlatne
grubo povući ti, tešku im nanijeti bol?
Mogla si? Nije ti drskost ublažila čupana kosa,
jeca ja prepun glas, nježno povijen joj vrat?
Uzalud sad neprestànca udaraš očajno čelo,
neće više tvoj dlan dojke dotaknuti njoj.
Molim te, gospodjo, nemoj me takvom kazniti kaznom,
radije podnijet ću ja smrt što je zadaje mač.

(V, 248)

252. ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΑΕΝΤΙΑΡΙΟΥ

ῥίψωμεν, χαρίεσσα, τὰ φάρεα, γυμνὰ δὲ γυμνοῖς
ἐμπελάση γυίοις γυῖα περιπλοκάδην·
μηδὲν ἔοι τὸ μεταξύ· Σεμιράμιδος γὰρ ἐκεῖνο
τεῖχος ἐμοὶ δοκέει λεπτὸν ὕφασμα σέθεν·
στήθεα δ' ἐξεύχθω τά τε χεῖλεα· τᾶλλα δὲ σιγῇ
κρυπτεόν· ἐχθαίρω τὴν ἀθυροστομίην.

259. ΠΑΥΛΟΥ ΣΙΑΕΝΤΙΑΡΙΟΥ

Ὄμματά σευ βαρύθουσι, πόδου πνεύοντα, Χαριλοῦ,
οἷά περ ἐκ λέκτρων ἄρτι διεγρομένης·
ἔσκυλται δὲ κόμη, ροδέης δ' ἀμάρυγμα παρειῆς
ἄχρος ἔχει λευκός, καὶ δέμας ἐκλέλυται
κεῖ μὲν παννυχίρσιν ὁμιλήσασα παλαίστραις
ταῦτα φέρεις, ὄλβου παντὸς ὑπερπέταται
ὅς σε περιπλέγδην ἔχε πήχεσιν· εἰ δέ σε τήκει
θερμὸς ἔρως, εἴης εἰς ἐμὲ τηκομένη.

LAJNŠTINA TAŠA ZVAČAŠLA - III

4.

Zbacimo haljine, moja ljepotice, budimo nagi,
isprepletimo sad noge i ruke u čvôr!
Neka medju nama ne bude ništa: i najtanji veo
na tebi za me je zid, velik, neprobojan sav.
Pripijmo naša tijela i usne, o drugome svemu
šutim jer ne volim ja tajne iznositi te.

(V, 252)

5.

Draga, tvoji su kapci teški, prepuni čežnje
kao da ovaj si čas ležaj napustila svoj,
kosa je tvoja u nêředu, rumeni obrazi blijedi,
izlomljen vitak je stas, težak ti postaje hod.
Ako to znači da noć si provèla u ljubavnoj igri,
kako je sretan taj koga si grlila ti.
Ali ako te samo izmorila ljubavna žudnja,
sve bih dao da ja taj sam zapalio plam.

(V, 259)

Preveo

Dubravko Škiljan